

Mi. (...)

tu illos duo olim pro re tollebas tua 809

quod satis putabas tua bona ambobus fore,

et me tum uxorem credidisti scilicet

ducturum: eandem illam rationem antiquam optine:

conserua, parce, quaere, fac quam plurimum

illis relinquo, gloriam tu istanc tibi.

mea, quae praeter spem euenire, utantur sine.

de summa nil decedet: quod hinc accesserit,

id de lucro putato esse omne. haec si uoles

in animo uere cogitare, Demea,

et mihi et tibi et illis dempseris molestiam.

DE. Mitto rem: consuetudinem ipsorum.. **MI.** Mane:

scio: istuc ibam. multa in homine, Demea,

signa insunt, quibus ex coniectura facile fit,

duo quom idem faciunt, saepe ut possis dicere

'hoc licet inpune facere huic, illi non licet',

non quo dissimilis res sit, sed quo is qui facit.

quae ego inesse in illis uideo, ut confidam fore

ita ut uolumus. uideo sapere, intellegere, in loco

uereri, inter se amare. siris liberum

ingenium atque animum: quo uis illos tu die

redducas. at enim metuas, ne ab re sint tamen

omissiores paulo. o noster Demea 831